

Kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački
Homilija na Misi vazmenog bdijenja
Zagreb, Katedrala, 19. travnja 2014. godine.

Drage sestre i braćo!

1. Večerašnjim bogoslužjem Vazmenog bdijenja stigli smo do samog vrhunca svetog trodnevlja: muke, smrti i uskrsnuća Gospodina našega Isusa Krista. Na Veliki četvrtak slavili smo spomen Isusove posljednje večere sa svojim učenicima, ustanovljenje Euharistije, a u svoje molitve na poseban smo način uključili sve svećenike. Jučerašnjim obredima Velikoga petka spomenuli smo se Isusove osude, muke i smrti na križu te polaganja u grob. Mnogi od nas, sinoć su se i tijekom današnjeg dana, zaustavili u molitvi pred Isusom koji je za nas umro i čije je tijelo bilo sahranjeno u grobu. Odsutnost melodija orgulja i izostanak zvuka zvona u posljednja dva dana ispunili su naš duh posebnim osjećajem promišljanja o posljednjim trenucima Isusova života na zemlji i o njegovoj smrti.

Okupljajući se upravo na ovom bdijenju vazmene noći želimo potvrditi da osuda, muka, smrt, grob i grijeh nemaju posljednju riječ u Isusovu životu, ali ni u našim životima. Postoji nešto više i nešto važnije od smrti i tmine, nešto što nije lako smjestiti u koordinate naših osjetila i iskustava. Na Petu korizmu nedjelju u Evanđelju smo razmatrali izvješće o smrti Lazara, Isusova prijatelja, kojega je Isus vratio u život. Njegov povratak u život bio je samo uvod u uskrsnuće Isusa Krista koje je postalo temelj novoga života.

2. Riječi Evanđelja ovoga Slavlja: »Nije ovdje! Uskrsnu kako reče«, naviještaju da je Isus, treći dan uskrsnuo od mrtvih i na taj način pobijedio smrt, otvorivši nama vrata Kraljevstva koje je s Njim već došlo na ovu Zemlju.

Govoriti o uskrsnuću ili razumjeti uskrsnuće u današnjem svijetu nije jednostavno. Znanstvenici bi se odmah dali u potragu za materijalnim dokazima, analizirali bi sve dostupne tragove i na temelju objektivnih činjenica donijeli svoju prosudbu. Filozofi bi tražili principe ili generalna načela koja dopuštaju da se tijelo odvoji od duha i nakon smrti ponovno s njime ujedini. Ekonomisti i analitičari gledali bi uskrsnuće možda kroz prizmu isplativosti uloženog i profita, a političari možda kroz prizmu prikladnosti govora u duhu tolerancije koji, ni na koji način, ne bi trebao vrijeđati one koji misle da je uskrsnuće nemoguće.

Ali uskrsnuće Isusa Krista od mrtvih traži nešto puno više: traži vjeru. A govoriti o vjeri u današnjem znanstveno-tehničkom svijetu nije lako. Upravo vjera u Kristovo uskrsnuće i vjera u novost koju donosi Njegova pobjeda nad smrću daju nam mogućnost shvatiti taj veliki misterij Božjeg plana s nama ljudima.

3. Vjera u Krista okupila nas je večeras na Vazmenom bdijenju koje otvara nadu vječnosti. Nada i vjera, nisu li nam one danas najpotrebnije! Paljenjem ognja i uskrsne svijeće te procesijom iskazali smo posebnu čast svjetlu, koje predstavlja Isusa, Svjetlo svijeta, koji u tmine smrti unosi svjetlo, novu nadu i toplinu koja raspršuje kraljevstvo grijeha.

Uskrsna svijeća koju smo zapalili predstavlja samog Isusa, novo drvo života. Upravo drvo ima posebno mjesto u povijesti spasenja: s drva su Adam i Eva ubrali plod koji nisu smjeli i otvorili put grijehu, boli, trpljenju i smrti, kao baštini za svoje potomstvo. S drva, na kojem je Isus bio raspet i umro, dolazi nova nada i novi život, a uskrsna svijeća je simbol toga.

Razmatrajući Riječ Božju koja nam je bila naviještena, razmišljali smo o povijesti spasenja, o onom što je Božja dobrotu učinila, od praroditelja u raji zemaljskom, preko Abrahama i proroka da bi pripremila dolazak Isusa Krista, našeg Spasitelja.

Samo umrijevši zajedno s Kristom, možemo uskrsnuti zajedno s njime i zadobiti novi život. To je već sada moguće po krštenju, jer krštenjem dobivamo novi život.

Za nekoliko trenutaka ćemo blagoslovom vode iskazati čast vodi kojom nas Krist pere i preporuča, a mi ćemo obnoviti krsna obećanja. I na kraju ovoga svetog Vazmenog bdijenja, blagujući Tijelo Isusovo pod prilikom kruha, postajemo jedno s njime, kušamo predokus buduće slave.

Svjetlo, riječ, voda i kruh – to su četiri simbola u središtu Vazmenog bdijenja kojim slavimo Kristovu pobjedu nad smrću i Njegovo uskrsnuće. Svjetlo donosi nadu u tami grijeha, jer Krist je svjetlost svijeta; Riječ navješćuje i ohrabruje, jer Kristove su riječi duh i život; voda nas čisti i uzdiže jer je izvor koji struji u život vječni; a kruh, onaj nebeski, nas hrani i sjedinjuje s Isusom, jer Isus je kruh života. Kristove riječi iz Evanđelja, »Ne bojte se!«, upućene su svima nama, one su trajan poziv koji nas iznova podsjeća da su vjera i nada jedini način da u potpunosti shvatimo veliko otajstvo Uskrsnuća, koje noćas slavimo.

4. Draga braćo i sestre, po crkvama naše Zagrebačke nadbiskupije, kao i diljem svijeta, noćas se krste katekumeni. U bogoslužju Vazmenog bdijenja primaju svete sakramente kršćanske inicijacije: krštenje, potvrdu i euharistiju. Pozvani smo pratiti ih svojim molitvama, ljubavlju i zajedništvom vjere.

A sada ćemo se i mi u duhu povezati s novokrštenicima te iznova obnoviti svoja krsna obećanja. Ponovno ćemo se odreći Sotone i svih djela njegovih te čvrsto prionuti uz Boga i njegov plan spasenja. Potvrdit ćemo tako svoje čvrsto opredjeljenje za život po Evanđelju.

Neka Marija, radosni svjedok događaja uskrsnuća, učvršćuje naše korake na putu »u novosti života«. Postali smo novi ljudi, jer u nama je s Kristom raspjet stari čovjek te smo pozvani živjeti Bogu po Kristu Isusu (*usp.* Rim 6,4-11). Amen. Aleluja!

Predraga braćo i sestre, vama i vašima želim: Sretan Uskrs!